

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 8Co/24/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200751  
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8521200751.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpená: JUDr. Michal Barnovský, advokát so sídlom Námestie generála Štefánika 532/7, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovaným, v 2. rade: B. D. E., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, XXX XX C., v 3. rade F. C. A., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, XXX XX C., zastúpený: E. F. C. A., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX, XXX XX C. v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C/28/2021-135 zo dňa 15.05.2023, takto

### rozhodol:

Mení rozsudok vo výroku IV. o trovách konania tak, že priznáva žalobkyňi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v 2. rade v rozsahu 100 % a voči žalovanému v 3. rade v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Súd zrušuje podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaných v 2. a 3. rade k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. C., obec C., G. H. I., zapísaným na:

LV č. XXXX, k parcelám registra „E“ evidovaným na mape určeného operátu ako: parc. č. 22/1 o výmere 28 m<sup>2</sup>, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; parc. č. 22/3 o výmere 66 m<sup>2</sup>, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; parc. č. 23 o výmere 108 m<sup>2</sup>, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie; LV č. XXXX, k parcele registra „E“ evidovanej na mape určeného operátu ako parc. č. 22/4 o výmere 75 m<sup>2</sup>, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie.

II. Súd prikazuje tieto nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobkyne A. B., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XXX.

III. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej v 2. rade primeranú náhradu vo výške 393,30 eur a žalovanému v 3. rade primeranú náhradu vo výške 1.572,60 eur, každému z nich do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia podielového spoluvlastníctva k vyššie označeným nehnuteľnostiam. Žiadala, aby súd predmetné nehnuteľnosti prikázal do jej výlučného vlastníctva s tým, že vyplatí žalovaným za ich spoluvlastnícke podiely primeranú náhradu podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov. Za primeranú považovala sumu určenú realitnou kanceláriou BENARD GROUP s.r.o., ktorá určila trhovú hodnotu týchto nehnuteľností vo výške 30,-eur/1 m<sup>2</sup>. Žalovaná v 2. rade navrhla vyporiadať podielové spoluvlastníctvo výlučne formou zámeny

parciel. Žalovaný v 3. rade v prvotných vyjadreniach nesúhlasil so zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva spôsobom, ako to navrhla žalobkyňa a nesúhlasil ani s výškou primeranej náhrady za jeho odstupujúci podiel.

3. Žalobkyňa podaním zo dňa 12.6.2022 vzala žalobu voči žalovanej v 1. rade späť z dôvodu, že počas prebiehajúceho súdneho konania došlo medzi nimi k uzatvoreniu dohody o urovnaní, predmetom ktorej bol, okrem iného, aj prevod vlastníckeho práva k spoluvlastníckemu podielu žalovanej v 1. rade týkajúci sa vyporiadavaných nehnuteľností. Uznesením zo dňa 1.7.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.08.2022, súd prvej inštancie konanie voči žalovanej v 1. rade zastavil a žalovanej v 1. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi nepriznal.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v tomto prípade prichádza do úvahy zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva prikázaním vecí za primeranú náhradu. Pri rozhodovaní prihliadol nielen na veľkosť spoluvlastníckych podielov (žalobkyňa je majoritnou vlastníčkou), ale aj na účelné využitie predmetných parciel, keďže tieto dlhodobo užíva v podstate len žalobkyňa a vzal do úvahy aj umiestnenie vyporiadavaných parciel KN-E - parc. č. 22/3, 22/4 a 23, nakoľko prístup na ne je možný len cez parcelu KN-E parc. č. 2257, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. Žalovaná v 2. rade síce navrhla vyporiadať jej podiel na spoločnej nehnuteľnosti formou zámennej zmluvy a žiadala, aby jej žalobkyňa poskytla za jej spoluvlastnícky podiel inú nehnuteľnosť vo výmere zodpovedajúcej jej podielu, avšak nepredložila žiaden relevantný podklad (geometrický plán), na základe ktorého by bolo možné rozhodnúť v zmysle jej návrhu, preto súd tomuto návrhu nevyhovel.

5. Súd prvej inštancie rozhodol v zmysle návrhu žalobkyne a prikázal nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom vyporiadania do jej výlučného vlastníctva. Súčasne uložil žalobkyňi povinnosť vyplatiť žalovaným v 2. a 3. rade za ich spoluvlastnícke podiely primeranú náhradu v sume, akú žalobkyňa v žalobe navrhla, t.j. 30,- eur/m<sup>2</sup>. Výšku náhrady žalobkyňa preukázala oznámením trhovej hodnoty realitnou kanceláriou BENARD GROUP s.r.o., podľa ktorej sa predmetné nehnuteľnosti nachádzajú v zastavanom území obce a podľa jej zistení, v porovnaní s inými nehnuteľnosťami, sa predávajú v danej lokalite a danom čase v trhovej cene cca 30,- eur/1 m<sup>2</sup>. Súd toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná v 2. rade a žalovaný v 3. rade v priebehu konania súdu nepredložili žiaden iný konkrétny návrh (a ani žiaden dôkaz) vo vzťahu k takto určenej trhovej hodnote predmetných nehnuteľností a k výške primeranej náhrady za ich odstupujúce podiely. Konkrétny návrh bol súdu predložený až dňa 27.4.2023, keď zástupca žalovaného v 3. rade predložil súdu interné ohodnotenie nehnuteľnosti realitnou kanceláriou MAXXIMA Real s.r.o., ktorá stanovila trhovú hodnotu nehnuteľnosti na 60,- eur/1 m<sup>2</sup>. Súd prvej inštancie mal za to, uznesením č.k. 5C/28/2021-60 zo dňa 07.10.2021 bol žalovaný v 3. rade riadne poučený v zmysle § 153 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP) o tom, že je povinný uplatniť prostriedky procesného útoku a procesnej obrany včas, a keďže vzniesol námietku vo vzťahu k trhovej hodnote nehnuteľností a predložil listinu realitnej kancelárie až na pojednávaní dňa 27.4.2023, nebol tento dôkaz predložený včas a súd na neho neprihliadal.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 CSP. Strany sporu mali vo veci úspech čiastočný, žalobkyňa v časti zrušenia a prikázania nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva, žalovaný v 2. a 3. rade v časti vyplatenia primeranej náhrady za odstupujúce spoluvlastnícke podiely, preto súd v súlade s § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

7. Proti výroku o trovách konania podala žalobkyňa odvolanie. Namietala, že súd prvej inštancie riadne neodôvodnil výrok o náhrade trov konania, pretože neobjasnil, v čom konkrétne mali čiastočný úspech žalovaní v 2. a 3. rade. Poukázala na to, že to bola práva ona, ktorá mala v spore plný úspech. Trvala na tom, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil otázku úspechu v konaní a zdôraznila, že predžalobnou výzvou zo dňa 15.02.2021 vyzvala všetkých podielových spoluvlastníkov, na uzatvorenie mimosúdnej dohody. Napriek tejto výzve narážala na odmietavý postoj žalovaných počas celého konania, predovšetkým žalovaného v 3. rade, ktorý sa vyslovene opakovane bránil zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva, vznášal neprimerané nároky, keď navrhoval rozdelenie dokonca aj nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalobkyne a postupoval v konaní obštrukčne. Uviedla, že rozhodnutím súdu prvej inštancie dosiahla presne taký spôsob vyporiadania, na akom sa márne pokúšala dohodnúť so žalovanými. Nie je preto zrejmé, prečo by za danej situácie mala byť práve žalobkyňa v podstate postihnutá tým, že by mala znášať trovy konania (súdny poplatok a trovy právneho

zastúpenia), ktoré jej objektívne vznikli a ktoré musela uhradiť v súvislosti s uplatnením svojho práva. Právo na právnu pomoc v konaní pred súdom pritom žalobkyni vyplýva zo samotnej Ústavy Slovenskej republiky. Žalobkyni by tak v podstate bolo na ľarchu to, že využila svoje ústavné právo na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k štvrtému výroku napadnutého rozhodnutia zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Stará Ľubovňa na ďalšie konanie a rozhodnutie alebo aby rozsudok zmenil tak, že prizná žalobkyni voči žalovanému 2. a žalovanému 3. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 % a zároveň prizná žalobkyni voči žalovanému 2. a 3. rade náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z § 34 CSP preskúmal napadnutý výrok uznesenia prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je sporom podľa CSP a nie je žiaden dôvod na to, aby sa na toto konanie zásadne neaplikoval § 255 CSP. Samotná skutočnosť, že pomer úspechu strán v spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva môže mať vzhľadom na osobitosť tohto konania rôzne podoby, nie je dôvodom na to, aby z ústavného hľadiska mohol byť udržateľný schematický záver o tom, že v takomto konaní si každá zo strán má znášať svoje trovy.“ (III. ÚS 73/2023 zo dňa 25.05.2023).

10. Odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobkyne a podielové spoluvlastníctvo zrušil a vyporiadal spôsobom, aký navrhla, najmä ak sa žalovaní neúspešne bránili alebo navrhovali iný spôsob vyporiadania, niet zásadne prekážok, aby súd nepoužil ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, pričom prípadnú tvrdosť možno korigovať použitím § 257 CSP. Zo spisu je zrejmé, že žalobkyňa vyvinula snahu vysporiadať predmet sporu mimosúdnou cestou a všetkým žalovaným doručila predžalobnú výzvu. So žalovanými v 2. rade a v 3. rade ale k mimosúdnej dohode nedošlo. Sumu, ktorú navrhovala žalobkyňa zaplatiť žalovaným ako náhradu za ich spoluvlastnícke podiely, ktoré by boli prikázané do jej výlučného vlastníctva, súd prvej inštancie ustálil v súlade s dôkazom predloženým žalobkyňou, ktorým bolo oznámenie trhovej hodnoty pozemku realitnou kanceláriou podľa ktorého sa nehnuteľnosti nachádzajúce v tejto lokalite v danom čase predávali v trhovej cene 30 eur/1 m<sup>2</sup>.

11. V kontexte vyššie uvedeného je teda zrejmé, že súd prvej inštancie o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a o výške náhrady za prikázané spoluvlastnícke podiely rozhodol v súlade so žalobným návrhom. Odvolací súd v tomto zmysle poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/94/2022 zo dňa 26.09.2023, ktorého, okrem iného, vyplýva že: „18. Nad rámec uvedeného dovolací súd dodáva, že sa stotožňuje s právnym názorom vyjadreným v rozsudku odvolacieho súdu, že za úspech žalobcu v spore sa považuje, ak súd v plnom rozsahu vyhovel žalobnému návrhu, respektíve ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje s navrhovaným rozhodnutím žalobcu. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Ak mala teda strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (pozri R 54/1973, 7Cdo/255/2021).“

12. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti má odvolací súd za to, že v danej veci nie je možné aplikovať § 255 ods. 2 CSP práve z dôvodu, že žalobkyňa úspešne uplatnila na súde svoje práva a súd jej v celom rozsahu vyhovel a rozhodol úplne v súlade s jej žalobou. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nielenže nevychádza zo znenia § 255 ods. 2 CSP, ale ani ďalšia argumentácia neobsahuje také prvky, ktoré by viedli k naplneniu účelu noriem o náhrade trov konania. Odvolací súd zdôrazňuje, že zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane konania, ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom.

13. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd postupom podľa § 388 CSP uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a úspešnej žalobkyni podľa § 396 ods. 2 CSP, s použitím § 255 ods. 1 CSP, priznal voči neúspešným žalovaným v 2. a 3. rade nárok na náhradu trov konania voči každému z nich v rozsahu 100%, pričom trovy konania pozostávajú jednak z trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj z trov konania pred odvolacím súdom.

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).